

ما قول دادیم
که در این
دولت، تمامی
گازهای مشعل
را تعیین
تکلیف کنیم
که خوشبختانه
تا امروز هم
قراردادهای
خیلی خوبی
توسط همین
شرکت‌ها و
هلدینگ‌هایی
که نیاز به خود
تأمین گاز دارند،
امضا شده است

پالایشی کشور است. متأسفانه در این چند سال گذشته پالایشگاهی بجز آن پالایشگاه ستاره خلیج فارس، وارد مدار نشده است. ظرفیت پالایش نفت ما که تولید فرآورده‌های نفتی اعم از بنزین و نفت گاز و نفت سفید و سوخت جت کند، افزایش نیافت و به مرور تولیدمان با مصرف‌مان یکی می‌شود و این مسأله امنیت انرژی کشور را به خطر می‌اندازد. در حال حاضر ۱۲ قرارداد پالایشی امضا شده که هشت مورد از آنها از خوراک نفت خام و چهار مورد هم میعانات گازی است. خوشبختانه جلسات متعددی هم با این سرمایه‌گذاران داشتیم، دغدغه‌ها و مشکلاتشان را حل و مرتفع کردیم. آیین‌نامه تنفس خوراک را بنده در دولت اصلاح کردم که برای سرمایه‌گذار جذاب‌تر شود و خودمان هم در قالب لایحه بودجه ۱۴۰۱ که دولت به مجلس داد و خوشبختانه مجلس محترم هم مصوب کرد، ساخت یک پتروپالایشگاه ۳۰۰ هزار بشکه‌ای به نام شهید بزرگوار حاج قاسم سلیمانی را هدف‌گذاری کردیم که ضریب اطمینان بیشتری دارد. ان‌شاءالله از سال آینده هم برنامه اجرایی آن را شروع خواهیم کرد. متأسفانه نگاه دولت قبل خیلی به احداث پالایشگاه مثبت نبود. زحماتی هم کشیده شده و ما منکرشان نیستیم،

داشت و این افت هم قطعاً در اقتصاد کشور نمود خواهد کرد؛ اما اگر این صنعت راه بیفتد و حرکت کند، خیلی از مسائل اقتصادی در کشور از اشتغال تا درآمدزایی حل می‌شود. وقتی ما توسعه یک میدان نفتی را شروع می‌کنیم یا یک پالایشگاه را احداث می‌کنیم یا یک پتروشیمی یا حتی یک خط لوله و ایستگاه تقویت فشار را احداث می‌کنیم، به تبع آن افراد و کارخانه‌های زیادی مشغول به کار می‌شوند. خیلی از این کارخانه‌ها با همین پروژه‌های نفتی سودآور شدند و خودشان هم به این مسأله اذعان دارند. شاید خیلی از پروژه‌ها در دستگاه‌های دیگر را مثلاً با ۴۰-۳۰ میلیون دلار بتوان به سرانجام رساند، ولی در نفت این‌طور نیست. توسعه یک میدان حداقل ۶۰۰-۵۰۰ میلیون دلار و احداث یک پالایشگاه ۱۰۰ هزار بشکه‌ای ۲ تا ۳ میلیارد دلار پول می‌خواهد. بنابراین سرمایه‌گذاری در این صنعت خیلی مهم است، ولی همین سرمایه‌گذاری باعث می‌شود که اشتغالزایی و درآمدزایی شود.

چرا در سال‌های اخیر این تفکر وجود داشت که اصلاً پالایشگاه نباید ساخته شود و چقدر از این محل به کشور زیان وارد شد؟
یکی از دغدغه‌های مهم ما توسعه ظرفیت

قیمت گاز بیشتر از ۵۷-۵۶ سنت برای هر مترمکعب بوده باشد، ولی الان به بیش از ۳ دلار رسیده که خیلی قابل توجه است. اگر یادتان باشد من از سه، چهار ماه پیش اعلام کردم که اگر این تحریم‌های ظالمانه جمهوری اسلامی را بردارند، ما این توانمندی را داریم که بالاخره بخشی از این مشکلات تأمین سوخت در بازارهای جهانی را حل کنیم. این، هم به نفع کشورهای تولیدکننده و صادرکننده و هم به نفع کشورهای مصرف‌کننده است. سابقه نداشت قیمت گاز بیشتر از ۶۰ سنت باشد، ولی امروز بیشتر از ۳۰۰ سنت شده است. در کشور ما که مردم، کمتر از یک سنت برای گاز می‌پردازند. در سال‌های آتی ما هم ظرفیت و پتانسیل تولید نفتان، هم ظرفیت تولید و پتانسیل تولید گازمان را افزایش خواهیم داد که این دغدغه‌ها را در فصل سرد نداشته باشیم و قدرت صادراتمان را هم ان‌شاءالله افزایش خواهیم داد. چون نیاز این صنعت به امر سرمایه‌گذاری بسیار بسیار مهم است. بارها این مثال را زدم، شاید خوشایند بعضی‌ها نباشد. می‌گویم این صنعت مثل یک گاو شیرده است که اگر شما می‌خواهید خوب شیر بدهد، باید به آن علوفه کافی بدهید. اگر به این صنعت نرسیم و در آن سرمایه‌گذاری نکنیم، سال به سال افت تولید خواهیم

